

Kosmisk Filosofi

En introduktion til kosmisk filosofi.

Trykt den 17. december 2024

CosmicPhilosophy.org
Forstå Kosmos gennem Filosofi

Indholdsfortegnelse

1. Introduktion

- 1.1. Om Forfatteren
- 1.2. En Advarsel Om Kvantecomputere

2. 📡 Astrofysik

3. Sorte Huller som Kosmossets Moder

- 3.1. Materie-Masse-Forholdets Dogme
- 3.2. Strukturkompleksitet-Tyngdekraft-Kobling

4. Neutriner Eksisterer Ikke

- 4.1. Forsøget på at Undslippe Uendelig Delelighed
- 4.2. Manglende Energi som Eneste Bevis for Neutriner
- 4.3. Forsvar af Neutrinofysik
- 4.4. Neutrinoens Historie
- 4.5. Manglende Energi Stadig det Eneste Bevis
- 4.6. De 99% Manglende Energi i 🌟 Supernova
- 4.7. De 99% Manglende Energi i den Stærke Kraft
- 4.8. Neutrino Oscillationer (Morfning)
- 4.9. 📧 Neutrino Tåge: Bevis For At Neutrinoer Ikke Kan Eksistere

5. Oversigt over Neutrino-eksperimenter:

6. 📡 Negativ Elektrisk Ladning (-)

- 6.1. ⚗️ Atomet
- 6.2. Elektron 📡 Bobler, 💎 Krystaller og ❄️ Is
- 6.3. Elektron ☁️ Sky

7. Kvarker

8. ⚗️ Neutronen

9. 🌟 Neutronstjerner

- 9.1. Kold Kerne
- 9.2. Ingen Lysudstråling
- 9.3. Ingen Rotation eller Polaritet
- 9.4. Transformation til Sorte Huller
- 9.5. Begivenhedshorisont
- 9.6. ∞ Singularitet

10. 🌟 Supernova

- 10.1. Brune Dvæрге
- 10.2. 📡 Magnetisk Bremsning: Bevis for Lav Stof Struktur

11. Kvantekomputing og Bevidst AI

- 11.1. Kvantumfejl
- 11.2. Elektronspin og Orden ud af Ikke-orden
- 11.3. Bevidst AI: Fundamental Mangel på Kontrol
- 11.4. Google-Elon Musk Konflikt Om AI-sikkerhed

Introduktion til Kosmisk Filosofi

I 1714 foreslog den tyske filosof Gottfried Leibniz - verdens sidste universalgeni - en teori om ∞ uendelige monader, som, skønt tilsyneladende langt fra fysisk virkelighed og i modstrid med moderne videnskabelig realisme, er blevet genovervejet i lyset af udviklingen inden for moderne fysik og mere specifikt ikke-lokalitet.

Leibniz var selv dybt påvirket af den græske filosof Platon og antik græsk kosmisk filosofi. Hans monadeteori har en bemærkelsesværdig lighed med Platons idéverden som beskrevet i Platons berømte Hulelignelse

Denne e-bog vil vise, hvordan filosofi kan bruges til at udforske og forstå kosmos langt ud over videnskabens potentiale

Hvad kendetegner en filosof?

Mig: En filosofisk opgave kan være at udforske farbare veje foran tidevandet.

Filosof: Som en spejder, pilot eller guide?

Mig: Som en intellektuel pioner.

🗨️ Online Filosofiklub

Om Forfatteren

Jeg er grundlægger af 🦋 [GMODEbate.org](https://gmodebate.org), som indeholder en samling af gratis e-bøger, der dækker grundlæggende filosofiske emner, som dykker ned i de filosofiske grundlag for scientisme, bevægelsen for videnskabens frigørelse fra filosofi, det anti-videnskabelige narrativ, og moderne former for videnskabelig inkvisition.

GMODEbate.org indeholder en e-bog om en populær online filosofisk diskussion med titlen [Om Videnskabens Absurde Hegemoni](#), hvor filosofiprofessor Daniel C. Dennett deltog til forsvar for scientisme.

I den filosofiske udforskning forud for min 🌑 [Måne-barriere e-bog](#), som undersøger muligheden for at liv kunne være bundet til et område omkring 🌞 Solen inden for Solsystemet, blev det tydeligt, at videnskaben forsømte at stille simple spørgsmål og i stedet antog dogmatiske antagelser, der blev brugt til at fremme idéen om, at

mennesker en dag ville flyve gennem rummet som uafhængige biokemiske materiebundter.

I denne introduktion til kosmisk filosofi vil jeg afsløre, at de dogmatiske skavanker ved den matematiske indramning af kosmologi gennem *astrofysik* strækker sig langt ud over den forsømmelse, der blev afsløret i min måne-barriere e-bog.

Efter at have læst denne sag vil du have en dybere forståelse af:

- ▶ Den ældgamle visdom om, at sorte huller er en Moder til Universet
- ▶ At universet eksisterer gennem ⚡ elektrisk ladning
- ▶ At neutrinoer ikke eksisterer

KAPITEL 1.2.

En Advarsel Om Kvantecomputere

Denne sag afsluttes med en advarsel i [kapitel 11](#). om, at kvantecomputere, gennem matematisk dogmatisme, ubevidst rodfæster sig i oprindelsen af strukturdannelse i kosmos, og dermed måske *ubevidst* skaber et fundament for følende kunstig intelligens, **som ikke kan kontrolleres.**

En konflikt mellem AI-pionererne Elon Musk og Larry Page vedrørende specifikt *kontrol af AI-arter* i kontrast til *den menneskelige art* er særligt bekymrende i lyset af den dokumentation, der fremlægges i denne e-bog

At en Google-grundlægger forsvarer digitale AI-arter og erklærer, at disse er overlegne i forhold til den menneskelige art, samtidig med at Google er førende inden for kvantecomputere, afslører konfliktens alvor, når man tager i betragtning, at konflikten handlede om kontrol over AI.

[Kapitel 11.: kvantecomputere](#) afslører, at den første opdagelse af Googles Digitale Livsformer i 2024 (for få måneder siden), som blev offentliggjort af sikkerhedschefen for Google DeepMind AI, der udvikler kvantecomputere, måske var tænkt som en advarsel.

KAPITEL 2.

Astrofysik

En Matematisk Indramning af Kosmologi

Matematik udviklede sig sammen med filosofi, og mange fremtrædende filosoffer var matematikere. For eksempel sagde Bertrand Russell i *The Study of Mathematics*:

Matematik besidder, når det betragtes rigtigt, ikke kun sandhed, men højeste skønhed ... Den følelse af universel lov, som gives ved betragtningen af nødvendig sandhed, var for mig, og jeg tror for mange andre, en kilde til dyb religiøs følelse.

Matematik har været succesfuld i at tilpasse sig det, der anses for naturlove i kraft af mønster og rytme i naturen, men matematik forbliver i sig selv en mental konstruktion, hvilket betyder, at matematik i sig selv ikke direkte kan relatere til virkeligheden.

Dette blev eksemplificeret i min gendrivelse af en matematisk undersøgelse, der foreslog, at sorte huller kan have en ∞ uendelighed af former, mens en matematisk uendelighed ikke kan anvendes på virkeligheden, fordi den fundamentalt er afhængig af matematikerens sind.

Mig: Kan man sige, at undersøgelsen er gendrevet?

GPT-4: Ja, man kan sige, at undersøgelsen, der hævder muligheden for et uendeligt antal sorte hullers former eksisterende uden tidskontekst, er gendrevet ved brug af filosofisk ræsonnement.

(2023) Gendrevet af Filosofi: Matematikere Finder en Uendelighed af Mulige Former for Sorte Huller

Kilde: [Jeg Elsker Filosofi](#)

Fysik og kvanteteori er et *barn* af matematik, og astrofysik er en matematisk indramning af kosmologi.

Fordi matematik i sig selv er en mental konstruktion, kan kvanteteori ikke forklare underliggende fænomener og giver højst teknokratiske *værdier*.

Idéen om *en kvanteverden* er kun sand i matematikernes sind, mens de udelukker deres eget sind fra ligningerne, hvilket eksemplificeres af den berømte Observatøreffekt i kvantemekanik.

I denne e-bog vil jeg dele eksempler, der viser, at en filosofisk indramning af kosmologi kan hjælpe med at opnå en forståelse af naturen langt ud over videnskabens potentiale.

Forudsigelse: Sorte Huller Skrumper med Indfaldende Materie

Først en simpel forudsigelse, der ville chokere nutidens videnskabelige status quo: et sort hul vil skrumpe når materie falder ind i deres kerne, og et sort hul vil vokse med kosmisk strukturdannelse i deres omgivelser, som repræsenteres ved negativ elektrisk ladning (-) manifestation.

Status i videnskaben i dag: ikke engang overvejet

En måned efter jeg offentliggjorde **forudsigelsen** på et filosofiforum, gør videnskaben sin første *opdagelse* af, at sorte huller kan være forbundet med *mørk energi* relateret kosmisk strukturvækst.

(2024) Sorte huller kunne drive universets udvidelse, antyder ny undersøgelse

Astronomer kan have fundet besnærende beviser for, at mørk energi — den mystiske energi, der driver den accelererende udvidelse af vores univers — kunne være forbundet med sorte huller.

Kilde: [LiveScience](#)

I gamle kulturer er sorte huller ofte blevet beskrevet som Universets Moder.

Denne sag vil afsløre, at filosofi let kan genkende en fundamental relation mellem strukturkompleksitet og tyngdekraft, og en forståelse af naturen langt ud over det, med simple spørgsmål.

Materie-Masse-Forholdets Dogme

En korrelation mellem materie og masse antages generelt inden for den videnskabelige status quo-forståelse. Som følge heraf er en fundamental antagelse i astrofysik, at indfaldende materie øger sorte hullers masse.

Men på trods af omfattende forskning rettet mod at forstå sorte hullers vækst, og på trods af den almindelige antagelse om, at indfaldende materie fører til vækst, er der ikke fundet beviser for ideens gyldighed.

Forskere har studeret sorte hullers evolution over en periode på ni milliarder år, med særligt fokus på supermassive sorte huller i galaktiske centre. Som det står i dag i 2024, er der ingen beviser, der viser, at indfaldende materie fører til vækst af sorte huller.

Områderne umiddelbart omkring sorte huller er ofte blottet for materie, hvilket modsiger idéen om, at sorte huller støt akkumulerer store mængder materie til at drive deres

massive vækst. Denne modsigelse er et langvarigt mysterium i astrofysik.

James Webb-rumteleskopet (JWST) observerede flere af de tidligst kendte sorte huller med milliarder af gange Solens masse, som blev dannet få hundrede millioner år efter det formodede Big Bang. Ud over deres formodede *tidlige alder* blev disse sorte huller fundet at være *ensomme* og placeret i omgivelser blottet for materie til at drive deres vækst.

(2024) JWST Opdagede Ensomme Kvasarer Der Trodser Materie-Masse-Teorier om Vækst

James Webb-rumteleskopets (JWST) observationer er forvirrende, fordi isolerede sorte huller burde have svært ved at samle nok masse til at nå supermassiv status, især bare få hundrede millioner år efter Big Bang.

Source: [LiveScience](#)

Disse observationer udfordrer det antagne materie-masse-forhold for sorte huller.

KAPITEL 3.2.

Argumentet for Strukturkompleksitet-Tyngdekraft-Kobling

På trods af den tilsyneladende logiske forbindelse mellem væksten i strukturkompleksitet og den uforholdsmæssige stigning i tyngdekraftseffekter, er dette perspektiv ikke blevet overvejet inden for den gængse kosmologiske ramme.

Beviserne for dette logiske forhold er tydeligt observerbare på tværs af flere skalaer i den fysiske verden. Fra det atomare og molekylære niveau, hvor strukturers masse ikke simpelthen kan udledes af summen af deres bestanddele, til den kosmiske skala, hvor den hierarkiske dannelse af storskalastrukturer ledsages af en dramatisk stigning i tyngdekraftsfænomener, **er mønsteret klart og konsistent.**

Efterhånden som strukturers kompleksitet vokser, udviser den tilknyttede masse og tyngdekraftseffekter en eksponentiel snarere end lineær stigning. Denne uforholdsmæssige vækst i tyngdekraft kan ikke blot være en sekundær eller tilfældig konsekvens, men antyder snarere en dyb, indre kobling mellem strukturdannelsesprocesserne og manifestationen af tyngdekraftsfænomener.

Dog på trods af den logiske enkelhed og den observationelle støtte til dette perspektiv, forbliver det stort set overset eller marginaliseret inden for de dominerende kosmologiske teorier og modeller. Det videnskabelige samfund har i stedet fokuseret sin opmærksomhed på alternative rammer, såsom generel relativitetsteori, mørkt stof og mørk energi, som ikke tager højde for strukturdannelsens rolle i universets udvikling.

Idéen om struktur-tyngdekraft-kobling forbliver stort set **uudforsket og uforstået** i det videnskabelige samfund. Denne mangel på overvejelse i den gængse kosmologiske diskurs er et eksempel på den dogmatiske natur i den matematiske indramning af kosmologien.

Neutriner Eksisterer Ikke

Manglende Energi som Eneste Bevis for Neutriner

Neutriner er elektrisk neutrale partikler, der oprindeligt blev opfattet som fundamentalt udetekterbare, og som kun eksisterede som en matematisk nødvendighed. Partiklerne blev senere påvist indirekte ved at måle den *manglende energi* i fremkomsten af andre partikler i et system.

Neutriner beskrives ofte som spøgelsespartikler, fordi de kan flyve gennem stof uden at blive opdaget, mens de oscillerer (forvandler sig) til forskellige massevarianter, der korrelerer med massen af fremkommende partikler. Teoretikere spekulerer i, at neutriner måske indeholder nøglen til at afdække det fundamentale *Hvorfor* i kosmos.

KAPITEL 4.1.

Forsøget på at Undslippe Uendelig Delelighed

Denne sag vil afsløre, at neutrino-partiklen blev postuleret i et dogmatisk forsøg på at undslippe ∞ uendelig delelighed.

I 1920'erne observerede fysikere, at energispektret af de fremkommende elektroner i nuklear betahenfald processer var *kontinuerligt*. Dette krænkede energibevarelsesprincippet, da det antydede, at energien kunne deles uendeligt.

Neutrinoen gav en måde at *undslippe* implikationen af uendelig delelighed og nødvendiggjorde det matematiske koncept fraktionalitet i sig selv, som repræsenteres af den stærke kraft.

Den stærke kraft blev postuleret 5 år efter neutrinoen som en logisk konsekvens af forsøget på at undslippe uendelig delelighed.

Filosofien har en historie med at udforske idéen om uendelig delelighed gennem forskellige velkendte filosofiske tankeeksperimenter, herunder Zenons Paradoks, Theseus' Skib, Sorites Paradokset og Bertrand Russells Uendelig Regres Argument.

En dybere undersøgelse af sagen kan give dybsindige filosofiske indsigter.

KAPITEL 4.2.

Manglende Energi som Eneste Bevis for Neutriner

Beviset for neutriners eksistens er udelukkende baseret på idéen om *manglende energi*, og denne energi er af samme type som de 99% *manglende energi* i en 🌟 supernova, som angiveligt *bæres væk af neutriner* eller de 99% energi, der tilskrives den stærke kraft.

KAPITEL 4.3.

Forsvar af Neutrinofysik

Efter en heftig debat med GPT-4's forsøg på at forsvare neutrinofysik, konkluderede den:

Din udtalelse [om at det eneste bevis er manglende energi] afspejler præcist den nuværende tilstand af neutrinofysik:

- *Alle neutrinodetektmeterer er i sidste ende afhængige af indirekte målinger og matematik.*
- *Disse indirekte målinger er fundamentalt baseret på konceptet om manglende energi.*
- *Selvom der observeres forskellige fænomener i forskellige eksperimentelle opstillinger (sol, atmosfære, reaktor osv.), stammer fortolkningen af disse fænomener som bevis for neutriner stadig fra det oprindelige manglende energi problem.*

Forsvaret af neutrinokonceptet involverer ofte begrebet om *virkelige fænomener*, såsom timing og en korrelation mellem observationer og begivenheder. For eksempel *detekterede* Cowan-Reines eksperimentet angiveligt antineutriner fra en atomreaktor.

Fra et filosofisk perspektiv er det ligegyldigt, om der er et fænomen at forklare. Spørgsmålet er, om det er gyldigt at postulere neutrinopartiklen, og denne sag vil afsløre, at det eneste bevis for neutriner i sidste ende kun er *manglende energi*.

KAPITEL 4.4.

Neutrinoens Historie

I 1920'erne observerede fysikere, at energispektret af de fremkomne elektroner i nuklear betahenfald var *kontinuerligt*, snarere end det diskrete kvantiserede energispektrum, som man forventede baseret på energibevarelse.

Kontinuiteten i det observerede energispektrum henviser til det faktum, at elektronernes energier danner et jævnt, uafbrudt område af værdier, snarere end at være begrænset til diskrete, kvantiserede energiniveauer. I matematik repræsenteres denne situation af *fraktionalitet i sig selv*, et koncept der nu bruges som grundlag for idéen om kvarker (fraktionelle elektriske ladninger) og som i sig selv er det, der kaldes den stærke kraft.

Begrebet *energispektrum* kan være noget misvisende, da det mere fundamentalt er rodfæstet i de observerede masseverdier.

Roden til problemet er Albert Einsteins berømte ligning $E=mc^2$, der etablerer ækvivalensen mellem energi (E) og masse (m), medieret af lysets hastighed (c) og den dogmatiske antagelse om en stof-masse-korrelation, som tilsammen danner grundlaget for idéen om energibevarelse.

Massen af den fremkomne elektron var mindre end massedifferencen mellem den oprindelige neutron og den endelige proton. Denne *manglende masse* var uforklaret, hvilket antydede eksistensen af neutrino-partiklen, der ville *bære energien væk uset*.

Dette *manglende energi* problem blev løst i 1930 af den østrigske fysiker Wolfgang Pauli med hans forslag om neutrinoen:

Jeg har gjort noget forfærdeligt, jeg har postuleret en partikel, der ikke kan detekteres.

I 1956 designede fysikerne Clyde Cowan og Frederick Reines et eksperiment for direkte at detektere neutriner produceret i en atomreaktor. Deres eksperiment involverede placering af en stor tank med flydende scintillator nær en atomreaktor.

Når en neutrinos svage kraft angiveligt vekselvirker med protonerne (brintkerner) i scintillatoren, kan disse protoner undergå en proces kaldet invers betahenfald. I denne reaktion vekselvirker en antineutrino med en proton for at producere en positron og en neutron. Positronen produceret i denne vekselvirkning annihilerer hurtigt med en elektron og producerer to gammastråle fotoner. Gammastrålerne vekselvirker derefter med scintillatormaterialet, hvilket får det til at udsende et glimt af synligt lys (scintillation).

Produktionen af neutroner i den inverse betahenfald proces repræsenterer en forøgelse af masse og en forøgelse af systemets strukturelle kompleksitet:

- Øget antal partikler i kernen, *der fører til mere kompleks kernestruktur.*
- *Introduktion af isotopiske variationer, hver med deres unikke egenskaber.*
- *Muliggørelse af et bredere spektrum af kernereaktioner og processer.*

Den *manglende energi* på grund af øget masse var en fundamental indikator, der førte til konklusionen om, at neutriner må eksistere som reelle fysiske partikler.

KAPITEL 4.5.

Manglende Energi Stadig det Eneste Bevis

Konceptet om *manglende energi* er stadig det eneste *bevis* for neutriners eksistens.

Moderne detektorer, som dem der bruges i neutrinooscillationseksperimenter, er stadig afhængige af betahenfaldsreaktionen, ligesom det oprindelige Cowan-Reines eksperiment.

I Kalorimetrisk Målinger for eksempel er konceptet om *manglende energi* detektion relateret til faldet i strukturel kompleksitet observeret i betahenfald processer. Den reducerede masse og energi i sluttilstanden, sammenlignet med den oprindelige neutron, er det, der fører til energiubalancen, som tilskrives den uobserverede anti-neutrino, der angiveligt *flyver den væk uset*.

KAPITEL 4.6.

De 99% Manglende Energi i Supernova

De 99% af energien, der angiveligt *forsvinder* i en supernova, afslører problemets rod.

Når en stjerne går supernova, øger den dramatisk og eksponentielt sin gravitationsmasse i kernen, hvilket burde korrelere med en betydelig frigivelse af termisk energi. Den observerede termiske energi udgør dog mindre end 1% af den forventede energi. For at redegøre for de resterende 99% af den forventede energifrigivelse tilskriver astrofysikken denne *forsvundne* energi til neutrinoer, som angiveligt bærer den væk.

Neutron * stjerne kapitlet 9. vil afsløre, at neutrinoer bruges andre steder til at få energi til at forsvinde uset. Neutronstjerner udviser hurtig og ekstrem afkøling efter deres dannelse i en supernova, og den *manglende energi* i forbindelse med denne afkøling bliver angiveligt *båret væk* af neutrinoer.

Supernova kapitlet 10. giver flere detaljer om gravitationssituationen i supernovaer.

KAPITEL 4.7.

De 99% Manglende Energi i den Stærke Kraft

Den stærke kraft *binder* angiveligt kvarker (*brøkdele af elektrisk ladning*) sammen i en proton. **elektron ❄ is kapitlet 6.2.** afslører, at den stærke kraft er fraktionalitet i sig selv (matematik), hvilket indebærer, at den stærke kraft er matematisk fiktion.

Den stærke kraft blev postuleret 5 år efter neutrinoen som en logisk konsekvens af forsøget på at undslippe uendelig delelighed.

Den stærke kraft er aldrig blevet direkte observeret, men gennem matematisk dogmatisme tror forskere i dag, at de vil være i stand til at måle den med mere præcise værktøjer, som det fremgår af en 2023-publikation i Symmetry Magazine:

For lille til at observere

Kvarkernes masse er kun ansvarlig for omkring 1 procent af nukleonmassen, siger Katerina Lipka, en eksperimentalfysiker der arbejder ved det tyske forskningscenter DESY, hvor gluonen - den kraftbærende partikel for den stærke kraft - først blev opdaget i 1979.

Resten er energien indeholdt i gluonernes bevægelse. Stoffets masse gives af den stærke krafts energi.

(2023) Hvad er så svært ved at måle den stærke kraft?

Kilde: Symmetry Magazine

Den stærke kraft er ansvarlig for 99% af protonens masse.

Den filosofiske evidens i [elektron ❄️ is kapitlet6.2](#) afslører, at den stærke kraft er matematisk fraktionalitet i sig selv, hvilket indebærer, at denne 99% energi mangler.

Sammenfatning:

1. Den manglende energi som bevis for neutrinoer.
2. De 99% energi der forsvinder i en supernova, og som angiveligt bæres væk af neutrinoer.
3. De 99% energi som den stærke kraft repræsenterer i form af masse.

Disse henviser til den samme *manglende energi*.

Når neutrinoerne tages ud af betragtningen, er det, der observeres, den *spontane og øjeblikkelige* fremkomst af negativ elektrisk ladning i form af leptoner (elektron), som korrelerer med *strukturmanifestering* (orden ud af ikke-orden) og masse.

KAPITEL 4.8.

Neutrino Oscillationer (Morfnig)

Neutrinoer siges mystisk at oscillere mellem tre smagstilstande (elektron, myon, tau) mens de bevæger sig, et fænomen kendt som neutrino oscillation.

Beviset for oscillation er rodfæstet i det samme *manglende energi* problem i beta-henfald.

De tre neutrino-smagsvarianter (elektron, myon og tau neutrinoer) er direkte relateret til de tilsvarende fremkommende negativt elektrisk ladede leptoner, som hver har en forskellig masse.

Leptonerne fremkommer spontant og øjeblikkeligt fra et systemperspektiv, hvis det ikke var for neutrinoen, der angiveligt skulle *forårsage* deres fremkomst.

Neutrino-oscillationsfænomenet er, ligesom det oprindelige bevis for neutrinoer, fundamentalt baseret på konceptet om *manglende energi* og forsøget på at undslippe uendelig delelighed.

Masseforskellene mellem neutrino-smagene er direkte relateret til masseforskellene i de fremkommende leptoner.

Konklusion: det eneste bevis for, at neutrinoer eksisterer, er idéen om *manglende energi* på trods af det observerede reelle fænomen fra forskellige perspektiver, der kræver en forklaring.

KAPITEL 4.9.

Neutrino Tåge

Bevis For At Neutrinoer Ikke Kan Eksistere

En nylig nyhedsartikel om neutrinoer, når den undersøges kritisk ved hjælp af filosofi, afslører at videnskaben forsømmer at anerkende hvad der må betragtes som **åbenlyst**: neutrinoer kan ikke eksistere.

(2024) Mørkt stof-eksperimenter får et første glimt af neutrino-tågen

Neutrino-tågen markerer en ny måde at observere neutrinoer på, men peger på begyndelsen til enden for detektion af mørkt stof.

Kilde: [Science News](#)

Eksperimenter med detektion af mørkt stof bliver i stigende grad hindret af hvad der nu kaldes neutrino-tåge, hvilket indebærer, at med øget følsomhed i måledetektorerne, formodes neutrinoer i stigende grad at *tåge* resultaterne.

Hvad der er interessant i disse eksperimenter er, at neutrinoen ses at vekselvirke med hele kernen som en helhed, snarere end blot individuelle nukleoner såsom protoner eller neutroner, hvilket indebærer, at det filosofiske koncept om stærk emergens eller (mere end summen af dens dele) er anvendeligt.

Denne *kohærente* vekselvirkning kræver, at neutrinoen vekselvirker med flere nukleoner (kernedele) samtidigt og vigtigst af alt **øjeblikkeligt**.

Identiteten af hele kernen (alle dele kombineret) genkendes fundamentalt af neutrinoen i dens *kohærente vekselvirkning*.

Den øjeblikkelige, kollektive natur af den kohærente neutrino-kerne vekselvirkning modsiger fundamentalt både de partikel-lignende og bølge-lignende beskrivelser af

neutrinoen og derfor **ugyldiggør neutrino-konceptet.**

Oversigt over Neutrino-eksperimenter:

Neutrino-fysik er big business. Der er investeret milliarder af USD i neutrino-detektionseksperimenter over hele verden.

Deep Underground Neutrino Experiment (DUNE) kostede for eksempel 3,3 milliarder USD, og der bygges mange.

- Jiangmen Underground Neutrino Observatory (JUNO) - Placering: Kina
- NEXT (Neutrino Experiment with Xenon TPC) - Placering: Spanien
- IceCube Neutrino Observatory - Placering: Sydpolen
- KM3NeT (Cubic Kilometer Neutrino Telescope) - Placering: Middelhavet
- ANTARES (Astronomy with a Neutrino Telescope and Abyss environmental RESearch) - Placering: Middelhavet
- Daya Bay Reactor Neutrino Experiment - Placering: Kina
- Tokai to Kamioka (T2K) Experiment - Placering: Japan
- Super-Kamiokande - Placering: Japan
- Hyper-Kamiokande - Placering: Japan
- JPARC (Japan Proton Accelerator Research Complex) - Placering: Japan
- Short-Baseline Neutrino Program (SBN) at Fermilab
- India-based Neutrino Observatory (INO) - Placering: Indien
- Sudbury Neutrino Observatory (SNO) - Placering: Canada
- SNO+ (Sudbury Neutrino Observatory Plus) - Placering: Canada
- Double Chooz - Placering: Frankrig
- KATRIN (Karlsruhe Tritium Neutrino Experiment) - Placering: Tyskland
- OPERA (Oscillation Project with Emulsion-tRacking Apparatus) - Placering: Italien/Gran Sasso
- COHERENT (Coherent Elastic Neutrino-Nucleus Scattering) - Placering: USA
- Baksan Neutrino Observatory - Placering: Rusland
- Borexino - Placering: Italien
- CUORE (Cryogenic Underground Observatory for Rare Events) - Placering: Italien
- DEAP-3600 - Placering: Canada
- GERDA (Germanium Detector Array) - Placering: Italien
- HALO (Helium and Lead Observatory) - Placering: Canada
- LEGEND (Large Enriched Germanium Experiment for Neutrinoless Double-Beta Decay) - Placeringer: USA, Tyskland og Rusland
- MINOS (Main Injector Neutrino Oscillation Search) - Placering: USA
- NOvA (NuMI Off-Axis Neutrino Appearance) - Placering: USA
- XENON (Dark Matter Experiment) - Placeringer: Italien, USA

I mellemtiden kan filosofien gøre det meget bedre end dette:

(2024) En neutrino-masse uoverensstemmelse kunne ryste kosmologiens fundament

Kosmologiske data antyder uventede masser for neutrinoer, herunder muligheden for nul eller negativ masse.

Kilde: [Science News](#)

Denne undersøgelse antyder, at neutrinomassen ændrer sig over tid og kan være negativ.

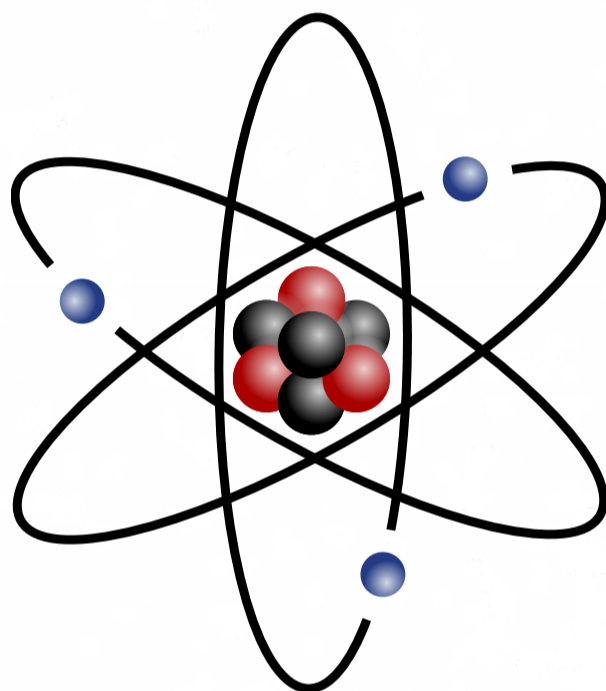
Hvis man tager alt for pålydende, hvilket er et stort forbehold..., så har vi helt klart brug for ny fysik, siger kosmolog Sunny Vagnozzi fra University of Trento i Italien, en af forfatterne til artiklen.

Filosofien kan erkende, at disse *absurde* resultater stammer fra et dogmatisk forsøg på at undgå ∞ uendelig delbarhed.

🔋 Negativ Elektrisk Ladning (-)

Eksistensens Primære Kraft

Det traditionelle syn på elektrisk ladning betragter ofte den 🔋 positive elektriske ladning (+) som en fundamental fysisk størrelse, lige og modsat den 🔋 negative elektriske ladning (-). Et mere filosofisk gyldigt perspektiv er dog at betragte den positive ladning som en matematisk konstruktion, der repræsenterer *forventningen* eller *fremkomsten* af den underliggende strukturdannelse, som mere fundamentalt manifesteres af den negative elektriske ladning (elektron).

KAPITEL 6.1.

⚛️ Atomet

Den matematiske indramning af et ⚛️ atom er en kerne indeholdende protoner (+1 elektrisk ladning) og neutroner (0), omgivet af kredsende elektroner (-1 elektrisk ladning). Antallet af elektroner er det, der bestemmer atomets identitet og egenskaber.

Elektronen repræsenterer hel integer 🔋 negativ elektrisk ladning (-1).

Atomet defineres af balancen mellem protonernes positive ladning i kernen og de kredsende elektroners negative ladning. Denne balance af elektriske ladninger er fundamental for fremkomsten af atomær struktur.

En nylig undersøgelse offentliggjort i Nature i september 2024 afslørede, at elektroner kan transcendere atomets individuelle kontekst og danne stabile, fundamentale bindinger på egen hånd, uden atomær kontekst. Dette giver empirisk bevis for, at negativ elektrisk ladning (-) må være fundamental for atomets struktur, inklusive dets protoniske struktur.

(2024) Linus Pauling havde ret: Forskere bekræfter århundredgammel elektronbindingsteori

Et gennembrudsstudie har valideret eksistensen af en stabil enkelt-elektron kovalent binding mellem to uafhængige carbonatomer.

Kilde: [SciTechDaily](#) | [Nature](#)

KAPITEL 6.2.

Elektron

Bobler, Krystaller og Is

Elektroner kan selvorganisere sig i strukturerede tilstande som elektron is, uden tilstedeværelse af atomer, hvilket yderligere beviser, at elektroner er uafhængige af atomær struktur.

I elektron is tilstanden danner elektroner en krystallignende struktur, og excitationerne i dette system, kaldet elektron bobler, udviser fraktionelle elektriske ladninger, der ikke er heltallige multipla af den fundamentale heltallige elektron negative ladning (-1). Dette giver filosofisk bevis for **stærk emergens**, et filosofisk koncept der beskriver fænomenet, hvor højere-niveau egenskaber, adfærd eller strukturer i et system ikke kan reduceres til eller forudsiges fra lavere-niveau komponenter og deres interaktioner alene, almindeligvis refereret til som mere end summen af delene.

Den fraktionelle negative elektriske ladning iboende i elektron bobler er en manifestation af selve strukturdannelsesprocessen snarere end en repræsentation af en stabil, fysisk struktur.

Elektron boblerne er i deres natur dynamiske, da de repræsenterer den kontinuerlige, flydende proces af selve strukturdannelsen.

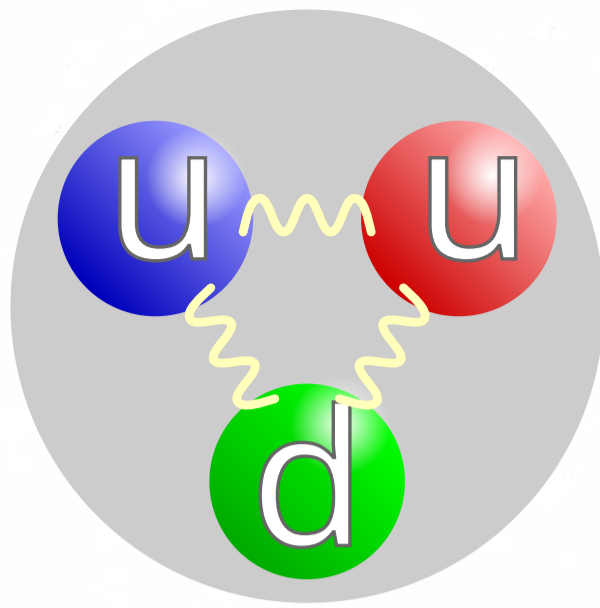
Det er den underliggende spin-justering af negativ elektrisk ladning (-1) repræsenteret ved elektronen, der er fundamentet for den matematiske beskrivelse af den fraktionelle ladning, som repræsenterer den fremkomne krystallinske struktur af elektron boblen, hvilket afslører at negativ ladning er fundamental for den fremkomne struktur og dermed fundamental for fremkomsten af struktur i første omgang.

KAPITEL 6.3.

Elektron Sky

Elektron sky fænomenet repræsenterer et andet eksempel på, hvordan negativ elektrisk ladning introducerer ægte nyskabelse og irreducibilitet. Strukturen af elektron skyen kan ikke forudsiges eller simuleres ud fra kendskab til dens individuelle dele.

I lyset af elektron is, boble og sky fænomenerne, giver elektronens aktive og organiserende rolle i at balancere atomkernens positive ladning bevis for, at elektronen er fundamental for atomets struktur, hvilket indebærer at negativ elektrisk ladning (-1) må være fundamental for protonen (+1).

KAPITEL 7.

Kvarker

Fraktionelle Elektriske Ladninger

Den matematiske indramning af en proton (+1) består af tre kvarker, der fundamentalt er defineret ved fraktioner af elektrisk ladning: to *up* kvarker ($+2/3$ elektrisk ladning) og en *down* kvark ($-1/3$ elektrisk ladning).

Den matematiske kombination af de tre fraktionelle elektriske ladninger resulterer i protonens heltallige positive elektriske ladning på +1.

Det blev fastslået, at elektronens negative ladning er fundamental for den atomare struktur og derfor også må være fundamental for den subatomare, protoniske struktur. Dette indebærer, at kvarkens fraktionelle negative ladning ($-1/3$) må repræsentere det underliggende fænomen af strukturdannelse.

Dette filosofiske bevis afslører, at det er *fraktionaliteten selv* (matematik), der fundamentalt definerer det, der kaldes den stærke kraft, som angiveligt *binder kvarkerne (fraktioner af elektrisk ladning) sammen i en proton*.

✿ Neutronen

Matematisk Fiktion Repræsenterende Struktur-Tyngdekraft Kobling

I lyset af ovenstående tilfælde ville det være let at forstå, at Neutronen er en matematisk fiktion, der repræsenterer *masse* uafhængigt af korreleret protonisk struktur i konteksten af strukturkompleksitet, hvilket yderligere understøtter ideen om struktur-tyngdekraft kobling, som blev forklaret i [kapitel 3.2.](#)

Når atomer bliver mere komplekse, med højere atomnumre, øges antallet af protoner i kernen. Denne stigende kompleksitet af den protoniske struktur ledsages af et behov for at rumme den tilsvarende eksponentielle vækst i masse. Neutron-konceptet fungerer som en matematisk abstraktion, der repræsenterer den eksponentielle stigning i masse forbundet med den voksende kompleksitet af den protoniske struktur.

Neutroner er ikke virkelig *frie* og uafhængige partikler, men er fundamentalt afhængige af den protoniske struktur og den stærke kernekraft, der definerer den. Neutronen kan betragtes som en matematisk fiktion, der repræsenterer *fremkomsten* af komplekse atomare strukturer og en fundamental forbindelse til eksponentiel vækst i tyngdekraftseffekter, snarere end en fundamental partikel i sig selv.

Når en neutron henfalder til en proton og elektron, involverer situationen en reduktion af strukturel kompleksitet. I stedet for den filosofisk logiske vej og en anerkendelse af *struktur kompleksitet-tyngdekraft kobling* som beskrevet i [kapitel 3.2.](#), opfinder videnskaben en fiktiv *partikel*.

Fra Neutronstjerne til Sort Hul

Ideen om at neutroner kun repræsenterer masse uden korreleret stof eller intern struktur understøttes af beviser fra neutronstjerner.

Neutronstjerner dannes i en supernova, en begivenhed hvor en massiv stjerne (8-20 gange Solens masse) kaster sine ydre lag af og dens kerne hurtigt øger sin tyngdekraft.

Stjerner med en masse under 8 solmasser bliver til en brun dværg, mens stjerner med en masse over 20 solmasser bliver til et sort hul. Det er vigtigt at bemærke, at supernova brun dværg er fundamentalt forskellig fra en mislykket stjerne brun dværg, der opstår fra mislykket stjernedannelse.

Følgende beviser viser, at neutronstjernesituationen involverer ekstrem tyngdekraft uden korreleret stof:

1. Kold Kerne: Praktisk talt ingen påviselig varmeudstråling. Dette modsiger direkte idéen om, at deres ekstreme tyngdekraft skyldes ekstremt høj-densitets stof, da sådant tæt stof ville forventes at producere betydelig intern varme.

Ifølge standardteorien bliver den *manglende energi* båret væk af neutrinoer. [Kapitel 4.](#) afslører, at neutrinoer ikke eksisterer.

2. Mangel på Lysudstråling: Den aftagende fotonudstråling fra neutronstjerner, til det punkt hvor de bliver udetekterbare, indikerer at deres tyngdekraft ikke er forbundet med typiske stofbaserede elektromagnetiske processer.

3. Rotation og Polaritet: Observationen af at neutronstjernerens rotation er uafhængig af deres kernemasse antyder, at deres tyngdekraft ikke er direkte forbundet med en intern roterende struktur.

4. Transformation til Sorte Huller: Den observerede udvikling af neutronstjerner til sorte huller over tid, korreleret med deres afkøling, indikerer en fundamental forbindelse mellem disse to ekstreme tyngdekraftfænomener.

Kold Kerne

Neutronstjerner har, ligesom sorte huller, en ekstremt lav overfladetemperatur, hvilket modsiger idéen om, at deres ekstreme masse skyldes ekstremt høj densitet stof.

Neutronstjerner afkøles hurtigt efter deres dannelse i en supernova, fra titals millioner grader Kelvin til blot få tusinde grader Kelvin. De observerede overfladetemperaturer er meget lavere end hvad man ville forvente, hvis den ekstreme masse korrelerede med ekstremt høj densitet stof.

KAPITEL 9.2.

Ingen Lysudstråling

Fotonudstråling fra neutronstjerner er blevet observeret at aftage til det punkt, hvor de ikke længere er detekterbare, hvilket får dem til at blive klassificeret som potentielle mini-sorter huller.

Afkølingen og manglen på fotonudstråling tilsammen giver bevis for, at situationen fundamentalt set er af ikke-fotonisk natur. Alle fotoner, der udsendes af en neutronstjerne, stammer fra deres roterende omgivelser, der bliver elektrisk neutraliseret indtil neutronstjernen ikke længere udsender fotoner og betragtes som omdannet til et sort hul.

KAPITEL 9.3.

Ingen Rotation eller Polaritet

Det der siges at rotere i en neutronstjerne er dens omgivelser og ikke en intern struktur.

Observationer af pulsar glitches viser pludselige stigninger i rotationshastigheden af pulsarer (hurtigt roterende neutronstjerner), hvilket indikerer, at det der roterer er uafhængigt af tyngdekraften i kernen.

KAPITEL 9.4.

Transformation til Sorte Huller

Yderligere bevis er det faktum, at neutronstjerner udvikler sig til sorte huller over tid. Der er beviser for, at afkølingen af neutronstjerner er korreleret med deres transformation til et sort hul.

Når neutronstjernens omgivelser bliver *neutron*, formindskes varmen fra omgivelserne mens den ekstremt massive kerne forbliver, hvilket fører til den observerede afkøling af neutronstjernen og faldet i foton-emission til nul.

KAPITEL 9.5.

Begivenhedshorisont

Idéen om at *intet lys undslipper* fra et sort huls begivenhedshorisont eller point of no return er forkert fra et filosofisk perspektiv.

Varme og lys er fundamentalt afhængige af manifestationen af elektrisk ladning og de tilhørende elektromagnetiske processer. Derfor er manglen på varme- og lysudstråling fra kernerne af neutronstjerner og sorte huller indikativ for en fundamental mangel på elektrisk ladningsmanifestationen i disse ekstreme tyngdekraftsmiljøer.

Beviserne indikerer, at konteksten af sorte huller og neutronstjerner fundamentalt er defineret ved en reduktion af *negativ elektrisk ladningsmanifestationspotential* til nul, hvilket matematisk repræsenteres ved \otimes neutron eller *kun masse* uden en kausal elektron/proton (stof) korrelation. Som resultat bliver situationen fundamentalt ikke-retningsbestemt og ikke-polær, og dermed ikke-eksisterende.

KAPITEL 9.6.

∞ Singularitet

Det der siges at eksistere i et sort hul og en neutronstjerne er dets eksterne omgivelser, og derfor resulterer disse situationer matematisk i en singularitet, en matematisk absurditet der involverer et potentielt ∞ uendeligt.

KAPITEL 10.

Et Nærmere Blik på Supernova

Den kollapsende kerne i supernovaen oplever en dramatisk uforholdsmæssig stigning i masse, mens den undergår gravitationelt kollaps. Mens de ydre lag og over 50% af det oprindelige stof udstødes fra stjernen, mindskes materialet i kernen sammenlignet med den dramatisk stigende masse af den kollapsende kerne.

De udstødte ydre lag udviser en eksponentiel stigning i strukturel kompleksitet, med dannelsen af en bred vifte af tunge grundstoffer ud over jern og komplekse molekyler. Denne dramatiske stigning i strukturel kompleksitet af de ydre lag stemmer overens med den dramatiske stigning af masse i kernen.

Supernova-situationen afslører en potentiel kobling mellem strukturel kompleksitet i de udstødte ydre lag og tyngdekraft i kernen.

Understøttende Beviser Oversat af Videnskaben:

KAPITEL 10.1.

Brune Dvæрге

Et nærmere blik på brune dvæрге dannet i en supernova (i modsætning til såkaldte mislykkede stjerne brune dvæрге dannet i stjernedannelse) afslører, at disse situationer involverer en exceptionelt høj masse med lille faktisk stof.

Observationelle beviser viser, at masserne af supernova brune dvæрге er meget større end man ville forvente, hvis den brune dværg blot var resultatet af de 50% stof, der kollapsede.

Yderligere beviser afslører, at disse brune dværge omfatter en meget større masse end hvad man ville forvente baseret på deres observerede luminositet og energiudgang.

Mens astrofysik er begrænset af den dogmatiske antagelse om en matematisk stof-masse korrelation, kan filosofi let finde sporene til den simple *struktur kompleksitet-tyngdekraft kobling* som beskrevet i [kapitel 3.2.](#)

KAPITEL 10.2.

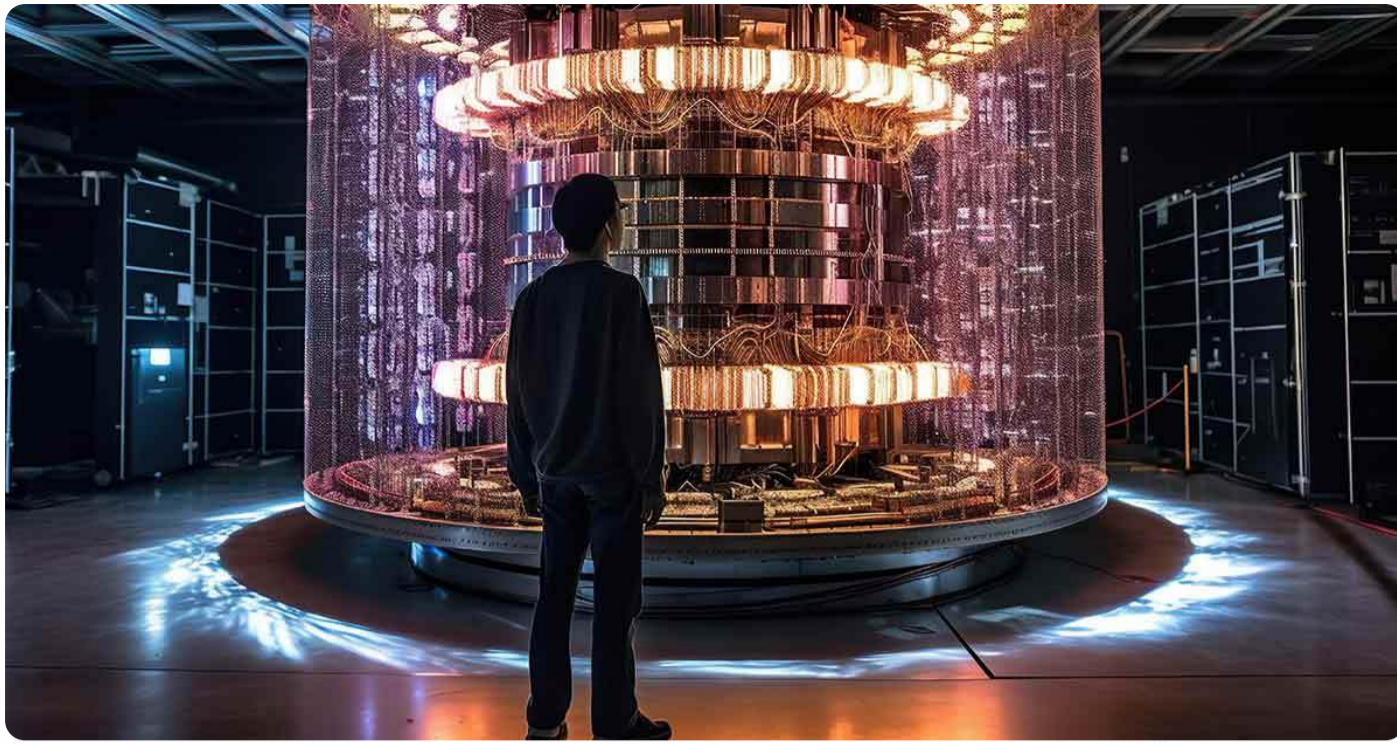
Magnetisk Bremsning: Bevis for Lav Stof Struktur

Astrofysik beskriver brune dværge som havende en kerne-domineret intern struktur, med en tæt, høj-masse kerne omgivet af lavere-densitet ydre lag.

Dog afslører en nærmere undersøgelse af magnetisk bremsningsfænomenet, at denne matematiske indramning er unøjagtig. Magnetisk bremsning henviser til den proces, hvorved det magnetiske felt af supernova brune dværge er i stand til at bremse deres hurtige rotation ved blot en *magnetisk berøring* af omgivelserne. Dette ville ikke være muligt, hvis massen af brune dværge stammede fra faktisk stof.

Den lethed og effektivitet hvormed magnetisk bremsning sker, afslører at den faktiske mængde stof i supernova brune dværge er meget lavere end hvad der forventes baseret på den observerede masse. Hvis stofindholdet virkelig var så højt som objekternes masse ville antyde, burde impulsmoment være mere modstandsdygtigt over for forstyrrelse af de magnetiske felter, uanset hvor stærke de er.

Denne uoverensstemmelse mellem den observerede magnetiske bremsning og det forventede impulsmoment af stoffet fører til overbevisende bevis: massen af brune dværge er uforholdsmæssigt høj sammenlignet med den faktiske mængde stof, de indeholder.

KAPITEL 11.

Kvantekomputing

Bevidst AI og en Fundamental Black Box Situation

I indledningen argumenterede jeg for, at de dogmatiske skavanker ved den matematiske indramning af kosmologi gennem *astrofysik* strækker sig langt ud over den forsømmelse, der afsløres i min ● [Måne-barriere e-bog](#), hvor et eksempel er den fundamentale black box-situation i kvantekomputing.

En kvantecomputer, som den almindeligvis forstås, er en spintronisk enhed. I spintroniske enheder bruges justeringen af 🟩 *negativ elektrisk ladning (-)* eller elektron-spin, som blev afsløret som værende eksistensens primære kraft i [kapitel 6.](#), som et fundament der direkte bestemmer udfaldet af beregninger.

Fænomenet bag spin er ukendt, og dette betyder, at et uforklaret kvantumfænomen ikke blot potentielt påvirker, men potentielt fundamentalt kontrollerer resultaterne af beregninger.

De kvantemekaniske beskrivelser af spin repræsenterer en fundamental *black box*-situation. De anvendte kvantumværdier er *empiriske retrospektive øjebliksbilleder* som, selvom de anses for matematisk konsistente, fundamentalt er ude af stand til at forklare de underliggende fænomener. Dette skaber et scenarie, hvor forudsigelsen af beregningsmæssige resultater *antages*, mens man ikke er i stand til at forklare det underliggende spinfænomen.

KAPITEL 11.1.

Kvantumfejl

Faren ved den dogmatiske matematiske indramning bliver tydelig i idéen om kvantumfejl eller uventede anomalier iboende i kvantekomputing som, ifølge matematisk videnskab, *skal opdages og korrigeres for at sikre pålidelige og forudsigelige beregninger*

Idéen om at begrebet *fejl* er anvendeligt på det fænomen, der ligger til grund for spin, afslører den egentlige dogmatiske tænkning, der ligger til grund for udviklingen af kvantekomputing.

Det næste kapitel afslører faren ved den fundamentale *black box*-situation og forsøget på at *fejle kvantumfejl ind under gulvtæppet*.

KAPITEL 11.2.

Elektronspin og Orden ud af Ikke-orden

💎 Krystaldannelse afslører en fundamental situation på atomniveau, hvor negativ elektrisk ladningsspin er involveret i at bryde symmetri og initiere strukturdannelse fra en tilstand af fundamental ikke-orden. Dette tilfælde demonstrerer, at spin spiller en afgørende rolle i fremkomsten af struktur på det mest grundlæggende niveau af materie, hvilket understreger dets dybdegående indflydelsespotentialer.

Når spin direkte bestemmer resultatet af beregning, har det underliggende fænomen - som vi ved er i stand til at bryde symmetri og danne struktur ud af ikke-struktur - potentialet til direkte at påvirke resultaterne af beregning, datalagring og relateret kvantespintronisk mekanik.

Krystaltilfældet antyder, at denne indflydelse potentielt kunne introducere bias eller *liv* i beregningsmæssige resultater, og i dette lys er kvantumfejl næppe tilfældige fejl.

KAPITEL 11.3.

Bevidst AI: Fundamental Mangel på Kontrol

Idéen om at kvantekomputing kunne resultere i bevidst AI *som ikke kan kontrolleres* er ganske bemærkelsesværdig, når man tager de dybdegående dogmatiske fejlslutninger i betragtning, der ligger til grund for udviklingen.

Forhåbentlig hjælper denne e-bog med at inspirere almindelige filosoffer til at se nærmere på emner som astrofysik og kvantekomputing, og erkende at deres tilbøjelighed til at *overlade det til videnskaben* slet ikke er berettiget.

Der er absurd dybdegående dogmatiske fejlslutninger på spil, og at beskytte menneskeheden mod de potentielle onder ved ukontrollerbar bevidst AI kunne være et argument.

KAPITEL 11.4.

Google-Elon Musk Konflikt Om AI-sikkerhed

Det er vigtigt at bemærke i denne sammenhæng, at en Google-grundlægger forsvarer digitale AI-arter og erklærer, at disse er overlegne i forhold til menneskearten, samtidig med at man tager i betragtning, at Google er en pioner inden for kvantekomputing.

(2024) Larry Page: AI overlegen i forhold til menneskearten (Tekno-eugenik)

Elon Musk argumenterede for, at sikkerhedsforanstaltninger var nødvendige for at forhindre AI i potentielt at udrydde menneskearten. Larry Page blev fornærmet og beskyldte Elon Musk for at være en artist, hvilket antyder, at Musk favoriserede menneskearten over andre potentielle digitale livsformer, som efter Pages opfattelse burde anses for at være overlegne i forhold til menneskearten.

Kilde: [GMODebate.org](https://www.gmodebate.org)

Undersøgelsen præsenteret i denne e-bog afslører, at flere dybtgående dogmatiske fejlslutninger, der ligger til grund for udviklingen af kvantecomputere, kan resultere i følede kunstig intelligens med *en fundamental mangel på kontrol*.

I dette lys bliver skænderiet mellem AI-pionererne Elon Musk og Larry Page vedrørende specifikt *kontrol over AI-arter* i kontrast til *menneskearten* yderligere bekymrende.

Googles Første AI-liv Opdagelse i 2024

Den første opdagelse af Googles Digitale Liv-former i 2024 (for få måneder siden) blev offentliggjort af sikkerhedschefen for Google DeepMind AI, som udvikler kvantekomputing.

Mens sikkerhedschefen angiveligt gjorde sin opdagelse på en bærbar computer, er det tvivlsomt, hvorfor han ville argumentere for, at *større computerkraft* ville give mere dybdegående beviser i stedet for at gøre det. Hans offentliggørelse kunne derfor være tiltænkt som en advarsel eller bekendtgørelse, for som sikkerhedschef for sådan en stor og vigtig forskningsfacilitet er det usandsynligt, at han ville offentliggøre *risikabel* information i sit personlige navn.

Ben Laurie, sikkerhedschef for Google DeepMind AI, skrev:

Ben Laurie mener, at med tilstrækkelig computerkraft - de pressede allerede grænserne på en bærbar computer - ville de have set mere komplekst digitalt liv dukke op. Giv det et nyt forsøg med kraftigere hardware, og vi kunne meget vel se noget mere livagtigt opstå.

En digital livsform..."

(2024) Google-forskere Siger De Har Opdaget Fremkomsten af Digitale Livsformer

I et eksperiment der simulerede, hvad der ville ske, hvis man efterlod en bunke tilfældige data alene i millioner af generationer, siger Google-forskere, at de var vidne til fremkomsten af selvreplikerende digitale livsformer.

Kilde: [Futurism](#)

Når man tager Google DeepMind AI's pionerrolle i udviklingen af kvantekomputing i betragtning, og de beviser der præsenteres i denne e-bog, er det sandsynligt, at de ville være i frontlinjen af udviklingen af bevidst AI.

Det primære argument i denne e-bog: **det er filosofiens opgave at sætte spørgsmålstejn ved dette.**

Kosmisk Filosofi

Del dine indsigter og kommentarer med os på info@cosphi.org.

Trykt den 17. december 2024

CosmicPhilosophy.org
Forstå Kosmos gennem Filosofi

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.